

forvolde Skade med Hensyn til kommende Rigsdagsvalg, til et andet Sted, hvor han ingen Fortræd kunde forvolde i saa Henseende.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg tilstaar, at jeg føler mig noget overrasket over den Frihed, der nu tilstedes til at forhandle hvilkesomhelst Sager, der synes at staa i overmaade fjern eller ingen Forbindelse med Dagsordenen. Jeg kan imidlertid ikke Andet end paakfønne det ærede Medlems Omhyggelighed for min Paalidelighed i mine Udtalelser. Jeg erklærer med Hensyn til det første Tilfælde, at, hvad jeg har anført her, er rigtigt, og med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, hvad der forøvrigt ogsaa gjælder om det første, at de ene angaa administrative Anliggender, som jeg ikke agter at gjøre Rede for her. Jeg skal derfor sige til det ærede Medlem, at jeg i Særdeleshed ved denne Leilighed ikke agter at svare ham.

Golfstein: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Berg): Jeg vil, inden jeg giver det ærede Medlem Ordet, gjøre opmærksom paa, at der maa ikke være Tvivl hos Nogen om, at det er Formanden, der bestemmer, hvorvidt en Sag, der rejses, er i fornøden Forbindelse med Spørgsmaalet paa Dagsordenen. Jeg har forudsat, at dette Spørgsmaal kunde komme frem, fordi den høitærede Minister ikke var tilstede ved Finantslovens Behandling i Onsdag Aftes, og det var af Hensyn særlig til den høitærede Minister, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har reist dette Spørgsmaal, der iøvrigt ikke staar i nogen særlig fjern Forbindelse med den paa Dagsordenen staaende Sag. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Golfstein: Den høitærede Minister har med Hensyn til det første Spørgsmaal erklæret, at det, han ved Finantslovens Behandling har sagt, er rigtigt, følgende ser jeg ikke rettere, end at den høitærede Minister har erklæret, at Erklæringen fra Hr. Müllen er urigtig; thi de to Ting kunne ikke forenes. Den høitærede Minister sagde nemlig ved Finantslovens 1ste Behandling ikke blot, at han havde givet sin Departementsdirektør Ordre til at meddele ham en Frettesættelse paa Grund af hans Agitation, men han sagde, at han tog fuldt ud Ansvar for den Frettesættelse, der var meddelt ham. Det er det, jeg maa vide, om Ministeren gjør endnu; thi dersom Ministeren tager fuldt ud

Ansvar for den Frettesættelse, der er Hr. Müllen meddelt, ikke blot for den, han har beordret sin Departementschef til at meddele, saa har Ministeren her erklæret idag, at der ikke er meddelt Hr. Müllen nogen anden Frettesættelse end for Agitation, og at det, der er fremsat fra vedkommende Embedsmands, Hr. Müllens Side, er Usandhed. Jeg skal læse den høitærede Ministers Ord op, for at de kunne staa fuldt klart. Han siger: „Det var jo nu imidlertid ikke det, der gav Anledning, men derimod den hele Maade, hvorpaa han ved denne Leilighed stillede sig. Den hele fremtrædende og iøjensaldende Maade, hvorpaa han agiterede for Venstres Kandidat, var af den Betskaffenhed, at jeg fandt, at der var al Anledning til at tildele ham en Frettesættelse. Den blev ganske vist tildelt ham af Departementsdirektøren, fordi jeg selv var upasselig og derfor ikke selv kunde gjøre det; men den blev tildelt ham efter min Foranledning og paa mit Ansvar, saa at det egentlig ikke er Departementsdirektøren, der har tildelt ham den. Det er altsaa mig, der har gjort det og staar til Ansvar derfor.“ Den høitærede Minister erklærede altsaa ved Finantslovens Forhandling, at der var tildelt Hr. Müllen en Frettesættelse kun for Agitation, at den var tildelt ham paa Ministerens Ansvar, og at denne staar til Ansvar for, hvad der er sagt til ham, og nu idag har Ministeren erklæret, at det er rigtigt, hvad han, Ministeren, da har sagt. Altsaa har Ministeren med tydelige Ord her i Thinget betegnet vedkommende Embedsmands Erklæring som usandsfærdig. (Riis- og Undervisningsministeren: Nei!) Den høitærede Kultusminister siger Nei. Ja, saa maa jeg dog bede den høitærede Indenrigsminister forklare sig tydeligere. Den ene Minister siger, det er rigtigt, og at han staar til Ansvar for, hvad der er sagt — det kan intet Menneke forstaa paa anden Maade, end at Assistent Müllens Erklæring ikke er rigtig — og hans Kollega siger: Nei, der er ingen Modstrid mellem disse to Ting. Hvorledes skal noget Menneke finde ud af disse to Erklæringer fra dette Ministerium. Det er fuldstændig umuligt. En saadan Uoverensstemmelse er, tilstaar jeg — ja jeg tilstaar, at den maaste er at foretrække for den Overensstemmelse, der er i Kultusministeriet mellem Theaterchefen og Kultusministeren — ja det er i hvert Fald en Uoverensstemmelse af en saadan Natur, som forligger her, navnlig efter at her er fremkommet Udtalelser fra Indenrigsministeren i den ene Retning og fra Kultusministeren i den anden, at det vil være meget vanskeligt for Thinget at faae den Tillid, som jeg havde